

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థం, అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, చతుస్త్రింశదధికశతతమ, పంచత్రింశదధికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోమ ధ్యానమ్ ॥

వ్యోమం వశిష్టనప్తారం శక్తిః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కళం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥
వ్యోపాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోమరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మానిధయే, వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-134 చతుస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయ: సమ్భవపర్వ

భీమసేనదుర్యోధనార్జునకర్తృకమస్త్రకౌశలప్రదర్శనమ్

భామేన ప్రావిశద్భూమిం పార్వతేనాభజద్గిరిమ్ ।

అన్తర్దానేన చాస్త్రేణ పునరన్తర్లితో2భవత్ ॥

॥ 134-20 ॥

క్షణాత్ ప్రాంశుః క్షణార్థస్వః క్షణాచ్చ రథధూర్గతః ।

క్షణేన రథమధ్యస్థః క్షణేనావతరన్మహీమ్ ॥

॥ 134-21 ॥

సుకుమారం చ సూక్ష్మం చ గురుం చాపి గురుప్రియః ।

సౌప్తవేనాభిసజ్జీప్తుః సో2విధ్యద్వివిధైః శరైః ॥

॥ 134-22 ॥

భ్రమతశ్చ వరాహస్య లోహస్య ప్రముఖే సమమ్ ।

పశ్చ బాణానసంయుక్తాన్ సమ్ముమోచైకబాణవత్ ॥

॥ 134-23 ॥

గవ్యే విషాణకోశే చ బితే రజ్జువలమ్బిని ।

నిచఖాన మహావీర్యః సాయకానేకవింశతిమ్ ॥

॥ 134-24 ॥

ఇత్యేవమాది సుమహత్థగ్ధే ధనుషి చానఘు ।

గదాయాం శస్త్రకుశలో మణ్డలాన్యన్వ దర్శయత్ ॥

॥ 134-25 ॥

తతః సమాప్తభూయిష్ఠే తస్మిన్ కర్మణి భారత ।

మన్ద్విభూతే సమాజే చ వాదిత్రస్య చ నిఃస్వనే ॥

॥ 134-26 ॥

ద్వారదేశాత్ సముద్భూతో మాహాత్మ్యబలసూచకః ।

వజ్రనిష్పేషసదృశః శుశ్రువే భుజనిస్వనః ॥

॥ 134-27 ॥

దీర్యన్తే కిం ను గిరయః కింస్విద్భూమిర్విదీర్యతే ।

కింస్విదాపూర్యతే వ్యోమ జలధారాఘనైర్ఘ్నైః ॥

॥ 134-28 ॥

రజ్గప్యైవం మతిరభూత్ క్షణేన వసుధాధిప ।

ద్వారం చాభిముఖాః సర్వే బభూవుః ప్రేక్షకాస్తదా ॥

॥ 134-29 ॥

పశ్చభిర్భ్రాతృభిః సార్థైర్ద్రోణః పరివృతో బభౌ ।

పశ్చతారేణ సంయుక్తః సావిత్రేణ ఏవ చన్ద్రమాః ॥

॥ 134-30 ॥

అశ్వత్థామ్నా చ సహితం భ్రాతృగాణాం శతమూర్జితమ్ ।

దుర్యోధనమమిత్రఘ్నుముత్థితం పర్యవారయత్ ॥

॥ 134-31 ॥

స తైస్తదా భ్రాతృభిరుద్యతాయుధైర్గదాగ్రపాణిః సమవస్థితైర్వృతః ।

బభౌ యథా దానవసజ్జ్క్షయే పురా పురన్దరో దేవగణైః సమావృతః ॥

॥ 134-32 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి అస్తదర్శనే చతుస్త్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 134 ॥

అధ్యాయః-135 పశ్చత్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్భవపర్వ

కర్ణస్య రజ్జే ప్రవేశస్తస్యాజ్జదేశరాజ్యే2భిషేచనం చ

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణి కర్ణాభిషేకే పశ్చత్రింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 135 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

దత్తే2వకాశే పురుషైర్విస్మయోత్పుల్లలోచనః ।

వివేశ రజ్గం విస్తీర్ణం కర్ణః పరపురణ్ణయః ॥

॥ 135-1 ॥

సహజం కవచం బిభ్రత్ కుణ్డలోద్ద్యోతితాననః ।

సధనుర్బద్ధనిస్త్రింశః పాదచారీవ పర్వతః ॥

॥ 135-2 ॥

కన్యాగర్భః పృథుయశాః పృథాయాః పృథులోచనః ।

తీక్ష్ణాంశోర్భాస్కరస్యాంశః కర్ణో2రిగణసూదనః ॥

॥ 135-3 ॥

సింహార్షభగజేన్ద్రాణాం బలవీర్యపరాక్రమః ।

దీప్తికాన్తిద్యుతిగుణైః సూర్యేన్దుజ్వలనోపమః ॥

॥ 135-4 ॥

ప్రాంశుః కనకతాలాభః సింహసంహననో యువా ।

అసజ్జ్యేయగుణః శ్రీమాన్ భాస్కరస్యాత్మసమ్భవః ॥

॥ 135-5 ॥

స నిరీక్ష్య మహాబాహుః సర్వతో రజ్గమణ్డలమ్ ।

ప్రణామం ద్రోణకృపయోర్నాత్యాదృతమివాకరోత్ ॥

॥ 135-6 ॥

స సమాజజనః సర్వో నిశ్చలః స్థిరలోచనః ।

కో2యమిత్యాగతక్షోభః కౌతూహలపరో2భవత్ ॥

॥ 135-7 ॥

సో2బ్రవీనేఘగమ్భిరస్వరేణ వదతాం వరః ।

భ్రాతా భ్రాతరమజ్ఞాతం సావిత్రః పాకశాసనిమ్ ॥

॥ 135-8 ॥

పార్థ యత్తే కృతం కర్మ విశేషవదహం తతః ।

కరిష్యే పశ్యతాం నృణామా2త్మనా విస్మయం గమః ॥

॥ 135-9 ॥

అసమాప్తే తతస్తస్య వచనే వదతాం వర ।

యన్రోతిక్షిప్త ఇవోత్తస్థా క్షిప్రం వై సర్వతో జనః ॥

॥ 135-10 ॥

